2024/2823
18.11.2024

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2024/2823

av den 23 oktober 2024

om formskydd

(omarbetning)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114.1,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([1]),

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ([2]), och

av följande skäl:

(1) Flera ändringar ska göras i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG ([3]). Det direktivet bör av tydlighetsskäl omarbetas.

(2) Genom direktiv 98/71/EG harmoniserades centrala bestämmelser i medlemsstaternas materiella formskyddslagstiftning som vid den tidpunkt då direktivet antogs ansågs vara de som mest direkt påverkade den inre marknadens funktion genom att hindra den fria rörligheten för varor och friheten att tillhandahålla tjänster i unionen.

(3) Formskyddet i medlemsstaternas nationella rätt samexisterar med skydd som finns tillgängligt på unionsnivå genom EU-formgivningar som är av enhetlig karaktär och som gäller i hela unionen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 6/2002 ([4]). Samexistensen och balansen mellan systemen för formskydd på unionsnivå och nationell nivå utgör en hörnsten i unionens tillvägagångssätt när det gäller skydd av immateriella rättigheter.

(4) I linje med sitt meddelande av den 19 maj 2015 med titeln Bättre lagstiftning för bättre resultat – en EU-agenda och sitt åtagande att regelbundet se över unionens politik genomförde kommissionen en omfattande utvärdering av systemen för formskydd i unionen tillsammans med en omfattande ekonomisk och rättslig bedömning, som stöddes av en rad studier.

(5) I sina slutsatser av den 10 november 2020 om politiken för immateriella rättigheter och översynen av systemet för industriella formgivningar i unionen uppmanade rådet kommissionen att lägga fram förslag till en översyn av förordning (EG) nr 6/2002 och direktiv 98/71/EG. Översynen begärdes med tanke på behovet att modernisera systemen för industriell formgivning och att göra formskydd mer attraktivt för enskilda formgivare och företag, särskilt små och medelstora företag. Översynen begärdes särskilt för att ta itu med och överväga ändringar som syftar till att stödja och stärka det komplementära förhållandet mellan systemen för formskydd på unionsnivå, på nationell nivå och på regional nivå, och kommer att inbegripa ytterligare insatser för att begränsa de områden där det finns skillnader inom systemet för formskydd i unionen.

(6) På grundval av de slutliga resultaten av den utvärderingen tillkännagav kommissionen i sitt meddelande av den 25 november 2020, *Att utnyttja EU:s innovationspotential. En handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens*, att den, efter den framgångsrika reformen av unionens varumärkeslagstiftning, ska se över unionslagstiftningen om formskydd i syfte att förenkla systemet och göra det mera tillgängligt och ändamålsenligt, och i syfte att uppdatera regelverket mot bakgrund av utvecklingen när det gäller ny teknik på marknaden.

([1]) EUT C 184, 25.5.2023, s. 39.
([2]) Europaparlamentets ståndpunkt av den 14 mars 2024 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 10 oktober 2024.
([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 98/71/EG av den 13 oktober 1998 om mönsterskydd (EGT L 289, 28.10.1998, s. 28).
([4]) Rådets förordning (EG) nr 6/2002 av den 12 december 2001 om gemenskapsformgivning (EGT L 3, 5.1.2002, s. 1).

(7) I sin resolution av den 11 november 2021 om en handlingsplan för immateriella rättigheter till stöd för EU:s återhämtning och resiliens ([5]), välkomnade Europaparlamentet kommissionens vilja att modernisera unionslagstiftningen om formskydd för att bättre stödja övergången till en digital, hållbar och grön ekonomi, uppmanade kommissionen att ytterligare harmonisera förfarandena för ansökan och ogiltigförklaring i medlemsstaterna och föreslog att man skulle överväga att anpassa direktiv 98/71/EG och förordning (EG) nr 6/2002 i syfte att skapa större rättssäkerhet. I den resolutionen konstaterade Europaparlamentet också att EU:s system för formskydd bör anpassas till EU:s varumärkessystem för att göra det möjligt för innehavare av formgivningar att förhindra att varor med intrångsgörande formgivning förs in i unionens tullområde, och uppmanade kommissionen att göra det möjligt för varumärkesinnehavare att sätta stopp för transitering av förfalskade formgivningar genom unionen. Det konstaterade också att formskyddet för delar som används för reparation av komplexa produkter endast är delvis harmoniserat och att detta skapade fragmentering på den inre marknaden och rättsosäkerhet.

(8) De samråd och den utvärdering som genomförts av kommissionen har visat att det, trots den tidigare harmoniseringen av nationell lagstiftning, fortfarande finns områden där ytterligare harmonisering skulle kunna ha en positiv inverkan på konkurrenskraft och tillväxt, särskilt som ett resultat av små och medelstora företags ökade tillgång till systemet för formskydd.

(9) För att säkerställa en välfungerande inre marknad och vid behov underlätta förvärv, administration och skydd av formgivningsrättigheter i unionen för att främja tillväxt och konkurrenskraft för företag i unionen, särskilt små och medelstora företag, samtidigt som vederbörlig hänsyn tas till konsumenternas intressen, är det nödvändigt att utvidga den tillnärmning av lagstiftning som uppnåtts genom direktiv 98/71/EG till att omfatta andra aspekter av materiell formgivningslagstiftning som reglerar formgivningar som skyddas genom registrering enligt förordning (EG) nr 6/2002.

(10) Det är också nödvändigt att tillnärma förfaranderegleрna för att underlätta förvärv, administration och skydd av formgivningsrättigheter i unionen. Därför bör vissa viktiga förfaranderegler på området för registrering av formgivningar i medlemsstaterna och i EU:s formgivningssystem anpassas. Vad gäller förfarandena enligt nationell rätt är det tillräckligt att fastställa allmänna principer, medan det står medlemsstaterna fritt att fastställa mer specifika bestämmelser.

(11) Detta direktiv utgör inte något hinder för att låta formgivningar omfattas av rätt som erbjuder annat skydd än det som ges genom att en formgivning registreras eller offentliggörs, t.ex. unionsrätt om oregistrerade formgivningsrättigheter eller unionsrätt eller nationell rätt som rör varumärken, patent och bruksmönster, illojal konkurrens eller civilrättsligt ansvar.

(12) Det är viktigt att befästa principen om dubbelt skydd enligt särskild lagstiftning om registrerat formskydd och upphovsrättslagstiftning, varigenom formgivningar som skyddas av formgivningsrättigheter också bör kunna skyddas som upphovsrättsligt skyddade verk, förutsatt att kraven i upphovsrättslagstiftning är uppfyllda.

(13) För att målen för den inre marknaden ska kunna uppnås krävs att förutsättningarna för att erhålla en registrerad formgivningsrättighet är harmoniserade i alla medlemsstater. Därför är det nödvändigt att fastställa enhetliga definitioner av begreppen formgivning och produkt, som är klara, tydliga och i fas med den tekniska utvecklingen med tanke på uppkomsten av nya formgivningar som inte tar sig uttryck i fysiska produkter. Förteckningen över relevanta produkter är inte avsedd att vara uttömmande, men det är ändå lämpligt att särskilja produkter som ingår i ett fysiskt objekt, produkter som visualiseras i en grafisk bild, eller produkter som framgår av den rumsliga utformningen av föremål som är avsedda att utgöra en inom- eller utomhusmiljö. I detta sammanhang bör det noteras att animering, däribland rörelse eller förändring av en produkts detaljer kan bidra till formgivningars utseende, särskilt när det gäller formgivningar som inte tar sig uttryck i ett fysiskt föremål. Vidare finns det behov av en enhetlig definition av de krav på nyhet och särprägel som registrerade formgivningsrättigheter bör uppfylla.

(14) För att underlätta fri rörlighet för varor är det nödvändigt att i princip säkerställa att registrerade formgivningsrättigheter ger rättighetshavaren ett likvärdigt skydd i alla medlemsstater.

(15) Genom registrering av en formgivning ges rättighetshavaren skydd för de formgivningsdetaljer som ingår i en produkt eller produktdel och som synligt framgår i ansökan om registrering av formgivningen och som gjorts tillgängliga för allmänheten genom offentliggörande eller möjlighet att ta del av den aktuella akten rörande ansökan.

(16) Förutom att synligt framgå i en ansökan om registrering behöver en produkts formgivningsdetaljer inte vara synliga vid en viss tidpunkt eller i någon särskild användningssituation för att få formskydd. Som ett undantag från den principen bör skyddet inte utsträckas till att omfatta sådana beståndsdelar som inte syns vid en normal användning av en sammansatt produkt eller sådana detaljer på en sådan del som inte syns när delen är monterad eller som i sig

([5]) EUT C 205, 20.5.2022, s. 26.

inte uppfyller kraven avseende nyhet och särprägel. De formgivningsdetaljer i beståndsdelar i en sammansatt produkt som inte omfattas av skyddet av dessa skäl bör därför inte vägas in vid en bedömning av huruvida andra formgivningsdetaljer uppfyller kraven för rätt till skydd.

(17) Produktbeteckningar bör ingå i en ansökan om registrering av en formgivning, men de bör inte påverka formgivningens skyddsomfång som sådant. Produktbeteckningar kan emellertid tillsammans med återgivandet av formgivningen användas för att avgöra vilken typ av produkt som formgivningen ingår i eller är avsedd att användas på. Dessutom bidrar produktbeteckningarna till att förbättra sökbarheten för formgivningar i det register över formgivningar som förs av en myndighet för industriell äganderätt och ökar insynen i och tillgängligheten till ett register. Därför måste produktbeteckningarna vara korrekta före registreringen, utan att det skapar en onödig börda för dem som ansöker om en registrerad formgivning.

(18) En formgivnings särprägel bör bedömas utifrån om det helhetsintryck som en kunnig användare får vid betraktande av formgivningen skiljer sig från det användaren får av andra formgivningar som ingår i den samlade mängden av redan befintliga formgivningar; den bedömningen bör beakta arten av den produkt på vilken formgivningen har använts eller i vilken den ingår och i synnerhet den industrigren till vilken den hör samt graden av formgivarens frihet att utveckla formgivningen.

(19) Teknisk innovation bör inte hämmas genom att formskydd beviljas för formgivningar som består uteslutande av detaljer eller ett arrangemang av detaljer med uteslutande teknisk funktion. Med detta förstås inte att en formgivning måste ha ett estetiskt värde. En registrerad formgivningsrättighet skulle kunna förklaras ogiltig om inga andra överväganden än behovet av att produkten fyller en teknisk funktion, i synnerhet sådana som har samband med den visuella aspekten, har spelat en roll vid valet av detaljer i utseendet.

(20) På samma sätt bör driftskompatibiliteten mellan produkter från olika tillverkare inte försvåras genom utsträckning av skyddet till att omfatta formgivning för mekaniskt sammanfogande delar.

(21) Mekaniskt sammanfogande delar på en produkt i modulutförande kan emellertid vara en viktig del av modulproduktens nyskapande karaktär och en betydelsefull tillgång när produkterna marknadsförs och dessa delar bör därför vara berättigade till skydd.

(22) En formgivningsrättighet bör inte erhållas för en formgivning som strider mot allmän ordning eller allmän moral. Det här direktivet innebär inte någon harmonisering av nationella uppfattningar om allmän ordning eller allmän moral.

(23) För att den inre marknaden ska kunna fungera på ett smidigt sätt är det av grundläggande betydelse med en enhetlig skyddstid för registrerade formgivningsrättigheter.

(24) Detta direktiv påverkar inte tillämpningen av konkurrensbestämmelserna i artiklarna 101 och 102 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

(25) Av rättssäkerhetsskäl bör de sakliga grunderna för avslag redovisas utförligt i detta direktiv, liksom även de sakliga grunderna för ogiltigförklaring av registrerade formgivningsrättigheter i alla medlemsstater.

(26) För att förhindra otillbörlig användning av andra symboler av särskilt allmänt intresse i en medlemsstat än de som avses i artikel 6ter i den konvention för skydd av den industriella äganderätten som undertecknades i Paris den 20 mars 1883 (Pariskonventionen) bör det dock stå medlemsstaterna fritt att föreskriva särskilda grunder för avslag. För att förhindra otillbörlig registrering och förskingring av delar som tillhör kulturarv av nationellt intresse bör medlemsstaterna även ha rätt att föreskriva särskilda grunder för avslag och ogiltigförklaring. Sådana delar av kulturarvet, i den mening som avses i konventionen om skydd för världens kultur- och naturarv, som antogs av generalkonferensen för Unesco den 16 november 1972 eller, i den mån de utgör ett konkret uttryck för det immateriella kulturarvet, i den mening som avses i konventionen om tryggande av det immateriella kulturarvet, som antogs av generalkonferensen för Unesco vid dess 32:a session den 17 oktober 2003, omfattar till exempel monument eller en grupp av byggnader, artefakter, hantverk eller dräkter.

(27) Med tanke på den ökade användningen av 3D-utskriftsteknik inom olika branscher, inbegripet med hjälp av artificiell intelligens, och de utmaningar som detta medför för innehavare av formgivningsrättigheter när det gäller att effektivt förhindra olaglig kopiering av deras skyddade formgivningar bör det föreskrivas att skapande, nedladdning, kopiering och tillgängliggörande av varje medium eller programvara som registrerar formgivningen i syfte att reproducera en produkt som gör intrång i den skyddade formgivningen utgör användning av formgivningen, vilket bör kräva rättighetshavarens tillstånd.

(28) I syfte att stärka formskyddet och bekämpa varumärkesförfalskning mer effektivt, och i linje med medlemsstaternas internationella skyldigheter inom ramen för Världshandelsorganisationen (WTO), särskilt artikel V i Allmänna tull- och handelsavtalet (Gatt 1947) om fri transitering och, när det gäller generiska läkemedel, Dohaförklaringen om Trips-avtalet och folkhälsa, som antogs av WTO:s ministerkonferens den 14 november 2001, bör innehavaren av en registrerad formgivningsrättighet ha rätt att hindra tredje parter från att inom ramen för näringsverksamhet föra in produkter från tredjeländer till den medlemsstat där formgivningen är registrerad utan att dessa övergår till fri omsättning där, om formgivningen utan rättighetshavarens tillstånd på ett identiskt sätt ingår i eller används på dessa produkter, eller om formgivningen i väsentliga drag inte kan särskiljas från sådana produkter.

(29) I detta syfte bör det vara tillåtet för registrerade innehavare av formgivningsrättigheter att förhindra att intrångsgörande produkter förs in och att sådana produkter placeras i någon typ av tullförfaranden, inklusive särskilt transitering, omlastning, lagring, frizoner, tillfällig förvaring, aktiv förädling eller tillfällig införsel, även när produkterna inte är avsedda att släppas ut på marknaden i den berörda medlemsstaten. Tullmyndigheterna bör när de utför tullkontroller tillämpa de befogenheter och förfaranden som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 ([6]), inbegripet på begäran av rättighetshavarna. I synnerhet bör tullmyndigheterna utföra de relevanta kontrollerna på grundval av riskanalyskriterier.

(30) För att förena behovet av att säkerställa formgivningsrättigheter med behovet av att undvika hinder för det fria handelsflödet av legitima varor, bör rätten för innehavaren av formgivningsrättigheter upphöra om deklaranten eller innehavaren av produkterna, under förfaranden som inletts vid en domstol eller annan myndighet som har behörighet att i sak avgöra huruvida intrång har gjorts i den registrerade formgivningsrättigheten, kan bevisa att innehavaren av den registrerade formgivningsrättigheten inte har rätt att förbjuda att produkterna släpps ut på marknaden i det slutliga bestämmelselandet.

(31) De exklusiva rättigheter som är knutna till en registrerad formgivningsrättighet bör omfattas av en lämplig uppsättning begränsningar. Utöver handlingar som utförs privat och utan vinstsyfte och sådana handlingar som utförs i experimentsyfte bör en sådan förteckning över tillåtna användningsområden omfatta återgivning i syfte att citera eller undervisa, användning för hänvisning i samband med jämförande reklam och användning för kommentar, kritik eller parodi, förutsatt att dessa handlingar är förenliga med god affärssed och inte otillbörligt strider mot ett normalt utnyttjande av formgivningen. Tredje parts användning av en formgivning för konstnärliga ändamål bör anses vara korrekt så länge den överensstämmer med god affärssed. Dessutom bör detta direktiv tillämpas på ett sätt som säkerställer full respekt för grundläggande fri- och rättigheter, särskilt yttrandefriheten.

(32) Syftet med formskyddet är att ge ensamrätt till en produkts utseende, men inte ett monopol på produkten som sådan. Om man skulle skydda formgivningar som det i praktiken inte finns några alternativ till skulle det leda till ett faktiskt monopol på produkten. Ett sådant skydd skulle ligga nära ett missbruk av systemet för formskydd. Om tredje part får producera och distribuera reservdelar upprätthålls konkurrensen. Om formskyddet utvidgas till att gälla reservdelar gör en sådan tredje part intrång i dessa rättigheter, konkurrensen elimineras och innehavaren av formgivningsrättigheten får i praktiken monopol på produkten.

(33) Skillnaderna mellan medlemsstaternas lagar om användning av skyddade formgivningar för att göra det möjligt att reparera en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende i de fall då den produkt i vilken formgivningen ingår eller på vilken formgivningen används utgör en beståndsdel av en sammansatt produkt, inverkar direkt på upprättandet av den inre marknaden och dess funktion. Sådana skillnader snedvrider konkurrensen och handeln på den inre marknaden och skapar rättsosäkerhet. Produkternas reparerbarhet står i centrum för en hållbar ekonomi, vilket framhålls i kommissionens meddelande av den 11 december 2019 om Den europeiska gröna given.

(34) För att den inre marknaden ska fungera väl och för att säkerställa rättvis konkurrens är det därför nödvändigt att tillnärma medlemsstaternas lagstiftning om formskydd när det gäller användning av skyddade formgivningar, för att tillåta reparation av en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende genom att införa en reparationsklausul liknande den som redan finns i förordning (EG) nr 6/2002 och som är tillämplig på EU-formgivningar på unionsnivå, men som uttryckligen endast gäller för formberoende beståndsdelar i sammansatta produkter. Eftersom den avsedda effekten av den reparationsklausulen är att göra det omöjligt att göra formgivningsrättigheter gällande när formgivningen av en beståndsdel i en sammansatt produkt används för att

([6]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 608/2013 av den 12 juni 2013 om tullens säkerställande av skyddet för immateriella rättigheter och upphävande av rådets förordning (EG) nr 1383/2003 (EUT L 181, 29.6.2013, s. 15).

reparera en sammansatt produkt så att den återfår sitt ursprungliga utseende, bör reparationsklausulen vara ett av de försvar mot intrång i formgivningsrättigheter som föreskrivs i det här direktivet. Dessutom, för att säkerställa att konsumenterna inte vilseleds och att de kan fatta ett välgrundat beslut mellan konkurrerande produkter som kan användas för reparationen, bör det dessutom uttryckligen föreskrivas att reparationsklausulen inte kan åberopas av tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel som inte vederbörligen har informerat konsumenterna om det kommersiella ursprunget och identiteten hos tillverkaren av den produkt som ska användas för reparation av den sammansatta produkten. Denna utförliga information bör tillhandahållas genom en tydlig och synlig uppgift på produkten eller, om detta inte är möjligt, på förpackningen eller i ett dokument som medföljer produkten, och bör åtminstone innehålla det varumärke under vilket produkten saluförs och tillverkarens namn.

(35) I syfte att bevara effektiviteten i den liberalisering av eftermarknaden för reservdelar som eftersträvas genom detta direktiv och i linje med Europeiska unionens domstols rättspraxis ([7]), är tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt, för att kunna dra nytta av reservklausulens undantag från formskydd, skyldig att på lämpligt sätt, särskilt genom avtal, säkerställa att nedströmsanvändare inte avser att använda beståndsdelarna i fråga för andra ändamål än reparationer för att återställa den sammansatta produktens ursprungliga utseende. Det bör dock inte krävas att tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt objektivt och under alla omständigheter garanterar att de delar som de tillverkar eller säljer faktiskt används av slutanvändarna enbart i reparationssyfte för att återställa den sammansatta produktens ursprungliga utseende.

(36) För att undvika att skiljaktiga villkor i medlemsstaterna när det gäller tidigare användning orsakar skillnader i den rättsliga styrkan hos samma formgivning i olika medlemsstater, är det lämpligt att säkerställa att en tredje part, om denna tredje part visar att denne före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas, i god tro har börjat att inom berörd medlemsstat använda eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som ingår i en registrerad formgivningrättighets skyddsomfång och som inte är en efterbildning av den registrerade formgivningen, har rätt till ett begränsat utnyttjande av formgivningen.

(37) För att underlätta marknadsföringen av formskyddade produkter, särskilt för små och medelstora företag och enskilda formgivare, och för att öka medvetenheten om de system för registrering av formgivningar som finns på både unionsnivå och nationell nivå, bör ett allmänt accepterat meddelande bestående av symbolen Ⓓfinnas tillgängligt för innehavare av formgivningsrättigheter och andra med deras samtycke.

(38) För att förbättra och underlätta tillgången till formskydd och öka rättssäkerheten och den rättsliga förutsebarheten bör förfarandet för registrering av formgivningar i medlemsstaterna vara effektivt och öppet och följa liknande regler som de som gäller för EU-formgivningar.

(39) Det är nödvändigt att fastställa väsentliga gemensamma regler för kraven och de tekniska metoderna för återgivande av formgivningar i alla former av visuell återgivning i skedet för ansökan om registrering, med beaktande av tekniska framsteg när det gäller visualisering av formgivningar och unionsindustrins behov i samband med nya digitala formgivningar. Dessutom bör medlemsstaterna fastställa harmoniserade standarder genom att använda enhetliga metoder.

(40) För att öka effektiviteten är det också lämpligt att låta dem som ansöker om en registrerad formgivning kombinera flera formgivningar i en gemensam ansökan, utan att omfattas av villkoret att de produkter som formgivningarna är avsedda att ingå i eller på vilka de är avsedda att användas alla tillhör samma klass i den internationella klassificeringen för mönster (*Locarnoklassificeringen*) som upprättades genom Locarnoöverenskommelsen (1968). Det bör dock fastställas en övre gräns för att undvika missbruk av flerfaldiga inlämningar.

(41) Det vanliga offentliggörandet efter registrering av en formgivning skulle i vissa fall kunna förstöra eller äventyra framgången för en affärstransaktion som omfattar formgivningen. Möjligheten att få offentliggörandet senarelagt erbjuder därför en lösning i dessa fall. För enhetlighetens skull och för att öka rättssäkerheten och därigenom hjälpa företagen att minska kostnaderna för att förvalta formgivningsportföljer bör senareläggning av offentliggörandet omfattas av samma regler i hela unionen.

(42) För att säkerställa lika villkor för företag och ge samma nivå av tillgång till formskydd i hela unionen genom att minimera registreringsbördan och andra förfarandebördor för sökande, bör alla centrala myndigheter för industriell äganderätt i medlemsstaterna och Benelux byrå för immateriell äganderätt, så som Europeiska unionens

([7]) Domstolens dom av den 20 december 2017, *Acacia Srl mot Pneusgarda Srl* och *Audi AG och Acacia Srl och Rolando D'Amato mot Dr. Ing. h.c.F. Porsche AG*, förenade målen C-397/16 och C-435/16, ECLI:EU:C:2017:992.

immaterialrättsmyndighet (EUIPO) gör på unionsnivå, begränsa sin sakprövning på eget initiativ till avsaknaden av de grunder för avslag som uttömmande räknas upp i detta direktiv.

(43) För att erbjuda andra sätt att ogiltigförklara formgivningsrättigheter bör medlemsstaterna tillåtas att föreskriva ett administrativt förfarande för ogiltighetsförklaring som i lämplig utsträckning är anpassat till det förfarande som är tillämpligt på registrerade EU-formgivningar.

(44) Det är önskvärt att medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt samarbetar med varandra och med EUIPO på alla områden för registrering och administration av formgivningar för att främja enhetliga metoder och verktyg, t.ex. genom att skapa och uppdatera gemensamma eller sammankopplade databaser och portaler för konsultation och sökändamål. Medlemsstaterna bör vidare säkerställa att deras centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt samarbetar med varandra och med EUIPO inom alla andra verksamhetsområden som är relevanta för formskyddet i unionen.

(45) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att främja och skapa en välfungerande inre marknad och underlätta registrering, administration och skydd av formgivningsrättigheter i unionen till förmån för tillväxt och konkurrenskraft när så är lämpligt, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

(46) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([8]).

(47) Skyldigheten att införliva detta direktiv med nationell rätt bör endast gälla de bestämmelser som utgör en innehållsmässig ändring i förhållande till direktiv 98/71/EG. Skyldigheten att införliva de oförändrade bestämmelserna följer av det tidigare direktivet.

(48) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande med nationell rätt av direktiven som anges i bilaga I till detta direktiv.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på

a) formgivningsrättigheter som är registrerade av medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt,

b) formgivningsrättigheter som är registrerade av Benelux byrå för immateriell äganderätt,

c) formgivningsrättigheter som är registrerade enligt internationella avtal med rättsverkan i en medlemsstat,

d) ansökningar om sådana formgivningsrättigheter som avses i leden a, b och c.

2. I detta direktiv ska formgivningsregistreringen också innefatta offentliggörandet av formgivningen efter det att ansökan lämnats in till en medlemsstats myndighet för industriell äganderätt där ett sådant offentliggörande leder till att formgivningsrättigheten skyddas.

([8]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

Artikel 2

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *myndighet*: den centrala myndigheten för industriell äganderätt i en medlemsstat eller Benelux byrå för immateriell äganderätt som anförtrotts ansvaret för registrering av formgivningar.

2. *register*: det register över formgivningar som förs av en myndighet.

3. *formgivning*: en produkts eller en produktdels utseende som beror av detaljer som finns på själva produkten och/eller i produktens dekor och som särskilt kan vara linjer, konturer, färger, form, ytstruktur och/eller material, inbegripet rörelse, förändring eller något annat slag av animering av dessa detaljer.

4. *produkt*: alla industriellt eller hantverksmässigt framställda föremål andra än ett datorprogram, oberoende om det rör sig om ett fysiskt föremål eller förverkligas i icke-fysisk form, inbegripet

   a) förpackningar, artikelsatser, rumsliga arrangemang av föremål som är avsedda att utgöra en inom- eller utomhusmiljö, och delar som ska monteras till en sammansatt produkt, samt

   b) grafiska verk eller symboler, logotyper, ytmönster, typografiska typsnitt och grafiska användargränssnitt.

5. *sammansatt produkt*: en produkt som är hopsatt av flera utbytbara beståndsdelar så att produkten kan tas isär och åter hopfogas.

KAPITEL 2

MATERIELL FORMGIVNINGSRÄTT

Artikel 3

Skyddskrav

1. Medlemsstaterna ska skydda formgivningar endast genom registrering av dessa formgivningar, och ska ge ensamrätt till innehavarna i enlighet med detta direktiv.

2. En formgivning ska skyddas genom en formgivningsrättighet om den är ny och särpräglad.

3. En formgivning som används på eller ingår i en produkt som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt ska endast betraktas som ny och särpräglad

a) om beståndsdelen, när den har införlivats i den sammansatta produkten, förblir synlig vid normal användning av denna, och

b) i den mån sådana synliga detaljer i beståndsdelen i sig uppfyller kraven på nyhet och särprägel.

4. Med *normal användning* enligt punkt 3 a avses slutanvändarens användning, vilket utesluter underhåll, service och reparationsarbeten.

Artikel 4

Nyhet

En formgivning ska betraktas som ny om ingen identisk formgivning har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas. Formgivningar ska betraktas som identiska om deras detaljer endast skiljer sig på oväsentliga punkter.

Artikel 5

Särprägel

1. En formgivning ska anses som särpräglad om det helhetsintryck en kunnig användare får av formgivningen skiljer sig från det helhetsintryck en sådan användare får av en formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

2. Vid prövning av en formgivnings särprägel ska formgivarens frihet att utveckla formgivningen beaktas.

Artikel 6

Offentliggörande

1. Vid tillämpning av artiklarna 4 och 5 gäller att en formgivning ska anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten om den har offentliggjorts i samband med registrering eller på annat sätt, eller förevisats, använts i yrkesmässig verksamhet eller blivit känd på annat sätt, utom i fall då dessa omständigheter inte rimligen kunde ha blivit kända genom normal yrkesmässig verksamhet i kretsar inom den berörda sektorn inom unionen före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas. Formgivningen ska emellertid inte anses ha gjorts tillgänglig för allmänheten endast på grund av att den visats för någon annan efter en tyst eller uttalad överenskommelse om konfidentialitet.

2. Ett offentliggörande ska inte beaktas med avseende på tillämpningen av artiklarna 4 och 5 i sådana fall då den offentliggjorda formgivningen, som är identisk med eller inte ger ett annat helhetsintryck än en formgivning för vilken skydd söks genom en registrerad formgivningsrättighet i en medlemsstat, har gjorts tillgänglig för allmänheten

a) genom formgivaren, den person till vilken formgivarens rätt har övergått eller någon annan på grund av uppgifter som tillhandahållits eller handlingar som företagits av formgivaren eller av den person till vilken formgivarens rätt har övergått, och

b) under en period av tolv månader före den dag då en ansökan om registrering lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas.

3. Punkt 2 ska också tillämpas om formgivningen har gjorts tillgänglig för allmänheten till följd av missbruk i förhållande till formgivaren eller den till vilken rätten har övergått.

Artikel 7

Formgivningar betingade av teknisk funktion och formgivningar för mekaniskt sammanfogande delar

1. En formgivningsrättighet kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som uteslutande är betingade av sin tekniska funktion.

2. En formgivningsrättighet kan inte erhållas för sådana detaljer i en produkts utseende som måste återges exakt till formen och dimensionerna för att den produkt som formgivningen ingår i eller används på ska gå att mekaniskt ansluta till eller placera i, kring eller mot en annan produkt så att båda produkterna fyller sin funktion.

3. Trots vad som anges i punkt 2 i denna artikel ska en formgivningsrättighet under de förutsättningar som anges i artiklarna 4 och 5 kunna erhållas för en formgivning som tillåter att sinsemellan utbytbara produkter sammanfogas ett stort antal gånger eller förbinds med varandra inom ett modulsystem.

Artikel 8

Formgivningar som strider mot allmän ordning eller allmän moral

En formgivningsrättighet kan inte erhållas för en formgivning som strider mot allmän ordning eller allmän moral.

Artikel 9

Skyddsomfång

1. Formgivningsrättighetens skyddsomfång ska omfatta varje formgivning som inte gör ett annat helhetsintryck på en kunnig användare.

2. Vid prövning av skyddsomfånget ska hänsyn tas till formgivarens frihet att utveckla sin formgivning.

Artikel 10

Skyddets ikraftträdande och skyddstid

1. Skyddet av en formgivningsrättighet ska träda i kraft då den registreras av myndigheten.

2. En formgivning ska registreras för en period om fem år räknat från den dag då ansökan om registrering lämnades in. Rättighetshavaren får förlänga registreringen i enlighet med artikel 32 med en eller flera femårsperioder upp till en skyddstid på sammanlagt 25 år räknat från den dag då ansökan om registrering lämnades in.

Artikel 11

Rätt till en registrerad formgivning

1. Rätten till den registrerade formgivningen ska tillkomma formgivaren eller den person till vilken formgivarens rätt har övergått.

2. Om två eller flera personer gemensamt har skapat en formgivning, ska rätten till den registrerade formgivningen tillkomma dem gemensamt.

3. Rätten till en registrerad formgivning ska emellertid tillkomma arbetsgivaren om en formgivning har skapats av en anställd som ett led i den anställdes arbetsuppgifter eller enligt arbetsgivarens instruktioner, om inte annat har avtalats mellan de berörda parterna eller föreskrivs i nationell rätt.

Artikel 12

Presumtion till förmån för den registrerade rättighetshavaren

Den person i vars namn formgivningsrättigheten är registrerad eller, före registrering, den person i vars namn ansökningen lämnats in, ska betraktas som den som har rätt att agera i alla förfaranden vid myndigheten inom det territorium där skydd söks samt i alla andra förfaranden.

Artikel 13

Grunder för avslag

1. En formgivning ska vägras registrering om

a) formgivningen inte är en formgivning i den mening som avses i artikel 2.3,

b) formgivningen strider mot allmän ordning eller allmän moral som föreskrivs i artikel 8, eller

c) formgivningen innebär en felaktig användning av någon av de symboler som förtecknas i artikel 6ter i Pariskonventionen för skydd av den industriella äganderätten, såvida inte de behöriga myndigheterna har gett sitt samtycke till registreringen.

2. Medlemsstaterna får föreskriva att registrering av en formgivning ska avslås om formgivningen utgör en felaktig användning av andra märken, emblem och vapen än de som omfattas av artikel 6ter i Pariskonventionen och som är av särskilt allmänt intresse i den berörda medlemsstaten, såvida inte den behöriga myndighetens samtycke till registreringen har lämnats i enlighet med medlemsstatens rätt.

3. Medlemsstaterna får föreskriva att en formgivning ska vägras registrering om den innehåller en fullständig eller partiell återgivning av delar av kulturarv som är av nationellt intresse.

Artikel 14

Ogiltighetsgrunder

1. Om formgivningen är registrerad ska formgivningsrättigheten förklaras ogiltig i något av följande fall:

a) Formgivningen är inte en formgivning i den mening som avses i artikel 2.3.

b) Formgivningen uppfyller inte de krav som föreskrivs i artiklarna 3–8.

c) Formgivningen har registrerats i strid med artikel 13.1 c eller artikel 13.2.

d) Genom beslut av behörig domstol eller myndighet har innehavaren av formgivningsrättigheten inte rätt till den enligt den berörda medlemsstatens rätt.

e) Formgivningen konkurrerar med en tidigare formgivning som har gjorts tillgänglig för allmänheten från ett datum före eller efter den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken formgivningens prioritet räknas, och som är skyddad från ett datum före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, den dag från vilken formgivningens prioritet räknas,

i) genom en registrerad EU-formgivning eller en ansökan om en registrerad EU-formgivning under förutsättning att den registreras,

ii) genom en registrerad formgivningsrättighet i den berörda medlemsstaten eller en ansökan om en sådan rättighet under förutsättning att den registreras,

iii) genom en formgivningsrättighet som är registrerad enligt internationella avtal med rättsverkan i den berörda medlemsstaten eller en ansökan om en sådan rättighet under förutsättning att den registreras.

f) Ett särskiljande kännetecken används i en senare formgivning och unionsrätten eller den lag i den berörda medlemsstaten som kännetecknet omfattas av ger rättighetshavaren för detta kännetecken rätt att förbjuda en sådan användning.

g) Formgivningen innebär en otillåten användning av ett verk som skyddas genom den berörda medlemsstatens upphovsrättslagstiftning.

2. Om formgivningen har registrerats får medlemsstaterna föreskriva att formgivningsrättigheten ska ogiltigförklaras om formgivningen innehåller en fullständig eller partiell återgivning av delar av kulturarv som är av nationellt intresse.

3. De ogiltighetsgrunder som anges i punkt 1 a och b får åberopas av följande:

a) En fysisk eller juridisk person.

b) En sammanslutning eller ett organ som har inrättats för att företräda tillverkare, producenter, tjänsteleverantörer, näringsidkare eller konsumenter, om sammanslutningen eller organet har rätt att föra talan inför domstolar och andra myndigheter enligt den lagstiftning som är tillämplig.

4. De ogiltighetsgrunder som anges i punkt 1 c får åberopas endast av den person eller organisation som berörs av den felaktiga användningen.

5. Den ogiltighetsgrund som anges i punkt 1 d får åberopas endast av den person som har rätt till formgivningsrättigheten enligt lagstiftningen i den berörda medlemsstaten.

6. De ogiltighetsgrunder som anges i punkt 1 e, f och g får åberopas endast av

a) den som ansöker om eller innehar den tidigare rättigheten, eller

b) de personer som enligt unionsrätten eller den berörda medlemsstatens lagstiftning har rätt att utöva rättigheterna,

c) en licenstagare som bemyndigats av innehavaren av den tidigare rättigheten.

7. En registrerad formgivningsrättighet får inte förklaras ogiltig om den som ansöker om eller innehar en sådan rättighet som avses i punkt 1 e, f och g uttryckligen samtyckte till registrering av formgivningen innan ansökan om ogiltighetsförklaring eller genkäromålet lämnades in.

8. En formgivningsrättighet får förklaras ogiltig även efter det att den har upphört eller avstått från.

Artikel 15

Skyddsobjekt

Skydd ska ges för sådana detaljer i utseendet på en registrerad formgivning som synligt visas i ansökan om registrering.

Artikel 16

Rättigheter knutna till formgivningsrättigheten

1. Registreringen av en formgivning ska ge innehavaren ensamrätt att använda den och att hindra en tredje part från att använda den utan innehavarens samtycke.

2. Följande handlingar får särskilt förbjudas enligt punkt 1:

a) Att tillverka, erbjuda, släppa ut på marknaden eller använda en produkt som formgivningen ingår i eller används på.

b) Att importera eller exportera en produkt som avses i led a.

c) Att lagerhålla en produkt som avses i led a för ändamål som avses i leden a och b.

d) Att skapa, ladda ner, kopiera och dela eller distribuera till andra varje medium eller program som återger formgivningen i syfte att möjliggöra tillverkning av en produkt som avses i led a.

3. Innehavaren av en registrerad formgivningsrättighet ska ha rätt att hindra alla tredje parter från att inom ramen för näringsverksamhet föra in produkter från tredjeländer till den medlemsstat där formgivningen är registrerad om produkterna inte övergår till fri omsättning i den medlemsstaten, om formgivningen på ett identiskt sätt ingår i eller används på dessa produkter, eller om formgivningen i väsentliga drag inte kan särskiljas från sådana produkter och rättighetshavarens tillstånd inte har getts.

Den rätt som avses i första stycket i denna punkt ska upphöra om deklaranten eller produktinnehavaren, under ett förfarande för att fastställa huruvida om intrång har gjorts i den registrerade formgivningsrättigheten som inletts i enlighet med förordning (EU) nr 608/2013, lägger fram bevis för att innehavaren av den registrerade formgivningsrättigheten inte har rätt att förbjuda att produkterna släpps ut på marknaden i det land som är slutdestination för produkterna.

Artikel 17

Giltighetspresumtion

1. I mål om intrång ska det presumeras, till förmån för innehavaren av den registrerade formgivningsrättigheten, att de krav för en registrerad formgivningsrättighets rättsliga giltighet som anges i artiklarna 3–8 är uppfyllda och att formgivningsrättigheten inte har registrerats i strid med artikel 13.1 c.

2. Den giltighetspresumtion som avses i punkt 1 ska kunna motbevisas med alla förfarandemässiga medel som står till buds i den berörda medlemsstatens jurisdiktion, inbegripet genkäromål.

Artikel 18

Begränsning av de rättigheter som är knutna till formgivningsrättigheten

1. De rättigheter som är knutna till formgivningsrättigheten vid registreringen får inte utövas vad gäller följande:

a) Handlingar som utförs privat och utan vinstsyfte.

b) Handlingar som utförs i experimentsyfte.

c) Handlingar som innebär återgivning i syfte att citera eller undervisa.

d) Handlingar som utförs i syfte att identifiera eller hänvisa till en produkt som en produkt som tillhör innehavaren av formgivningsrättigheter.

e) Handlingar som utförs i syfte att kommentera, kritisera eller parodiera.

f) Utrustningen på fartyg och luftfartyg som är registrerade i ett annat land, när dessa tillfälligt kommer in på den berörda medlemsstatens territorium.

g) Import till den berörda medlemsstaten av reservdelar och tillbehör för reparation av sådana fartyg och luftfartyg som avses i led f.

h) Utförande av reparationer av fartyg och luftfartyg som avses i led f.

2. Punkt 1 c, d och e ska endast tillämpas om handlingarna är förenliga med god affärssed och inte omotiverat skadar det normala utnyttjandet av formgivningen, och när det gäller led c om källan anges för den produkt i vilken formgivningen ingår eller på vilken formgivningen används.

Artikel 19

Reparationsklausul

1. Skydd ska inte ges för en registrerad formgivning som utgör en beståndsdel i en sammansatt produkt vars utseende beståndsdelens formgivning är beroende av och som används i den mening som avses i artikel 16.1 uteslutande för att reparera den sammansatta produkten så att den återfår sitt ursprungliga utseende.

2. Punkt 1 får inte åberopas av tillverkare eller säljare av en beståndsdel i en sammansatt produkt som underlåtit att vederbörligen informera konsumenterna, genom en tydlig och synlig uppgift på produkten eller i någon annan lämplig form, om det kommersiella ursprunget och identiteten hos tillverkaren av den produkt som ska användas för att reparera den sammansatta produkten, så att de kan göra ett välgrundat val mellan konkurrerande produkter som kan användas för reparationen.

3. Tillverkaren eller säljaren av en beståndsdel i en sammansatt produkt ska inte vara skyldig att garantera att de beståndsdelar som de tillverkar eller säljer slutligen används av slutanvändarna enbart för reparation så att de återfår det ursprungliga utseendet hos den sammansatta produkten.

4. Om en medlemsstats nationella rätt den 8 december 2024 ger skydd för formgivningar i den mening som avses i punkt 1, ska medlemsstaten till och med den 9 december 2032, genom undantag från punkt 1, fortsätta att ge skydd för formgivningar för vilka det ansökts om registrering före den 8 december 2024.

Artikel 20

Konsumtion av rättigheter

Rättigheter som är knutna till en formgivningsrättighet vid registreringen ska inte utsträckas till att omfatta handlingar som rör en produkt i vilken en formgivning inom formgivningsrättighetens skyddsomfång ingår som del eller på vilken denna formgivning används när produkten har släppts ut på marknaden i unionen av innehavaren av formgivningsrättigheten eller med dennes samtycke.

Artikel 21

Rätt till registrerade formgivningsrättigheter på grundval av tidigare användning

1. Tredje part kan åberopa en rätt på grundval av tidigare användning om personen visar att denne, före den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, före den dag från vilken prioritet räknas, i god tro har börjat att inom berörd medlemsstat använda eller gjort allvarliga och faktiska förberedelser för att där använda en formgivning som ingår i en registrerad formgivningrättighets skyddsomfång och som inte är en efterbildning av den registrerade formgivningen.

2. Den rätt på grundval av tidigare användning som avses i punkt 1 ska ge den tredje parten rätt att utnyttja formgivningen för de ändamål för vilka personen hade börjat använda den eller för vilka denne hade gjort allvarliga och faktiska förberedelser före den dag då ansökan lämnades in eller den dag från vilken prioritet räknas för den registrerade formgivningsrättigheten.

Artikel 22

Förhållande till andra former av skydd

Detta direktiv ska inte påverka tillämpningen av några bestämmelser i unionsrätten om oregistrerade formgivningsrättigheter eller andra bestämmelser i unionsrätten eller den berörda medlemsstatens nationella rätt om varumärken eller andra kännetecken, patent och bruksmönster, typsnitt, civilrättsligt ansvar eller illojal konkurrens.

Artikel 23

Förhållande till upphovsrätt

En formgivning som är skyddad genom att den enligt detta direktiv är registrerad som formgivningsrättighet i eller för en medlemsstat ska också vara berättigad till upphovsrättsligt skydd från och med den dag då formgivningen skapades eller lades fast på något sätt under förutsättning att kraven i upphovsrättslagstiftning är uppfyllda.

Artikel 24

Registreringssymbol

Innehavaren av en registrerad formgivningsrättighet får informera allmänheten om att formgivningen är registrerad genom att på den produkt i vilken formgivningen ingår eller på vilken den används visa bokstaven D innesluten i en cirkel (Ⓓ). Ett sådant meddelande om formskydd får åtföljas av formgivningens registreringsnummer eller länkas till formgivningen i registret.

KAPITEL 3

FÖRFARANDEN

Artikel 25

Krav för ansökningar

1. En ansökan om registrering av en formgivning ska innehålla åtminstone följande:

a) En begäran om registrering.

b) Uppgifter som gör det möjligt att identifiera sökanden.

c) Ett tillräckligt tydligt återgivande av formgivningen som gör det möjligt att fastställa alla detaljer för vilka skydd söks.

d) Uppgifter om de produkter som formgivningen är avsedd att ingå i eller användas på.

2. För ansökan om registrering av en formgivning ska en avgift avläggas, som fastställs av den berörda medlemsstaten.

3. Uppgifter om produkterna enligt punkt 1 d ska inte påverka formgivningens skyddsomfång. Det ska också gälla för en beskrivning, och för varje verbal disclaimer som ingår däri, som förklarar återgivandet av formgivningen om en medlemsstat föreskriver en sådan beskrivning.

Artikel 26

Återgivande av formgivningen

1. Formgivningen ska återges i någon form av visuell återgivning i svartvitt eller i färg. Återgivningen kan vara statisk, dynamisk eller animerad och ska utföras på lämpligt sätt med hjälp av allmänt tillgänglig teknik, inklusive teckningar, fotografier, videor eller datoravbildning eller datormodellering.

2. Återgivningen ska visa alla aspekter av den formgivning för vilken skydd söks i en eller flera vyer. Dessutom kan andra typer av vyer tillhandahållas i syfte att ytterligare specificera särskilda detaljer hos formgivningen.

3. Om återgivandet innehåller olika återgivningar av formgivningen eller mer än en vy, ska dessa överensstämma med varandra och föremålet för registreringen ska bestämmas av alla visuella detaljer hos dessa vyer eller återgivningar tillsammans.

4. Formgivningen ska återges ensam, utan något annat material.

5. Sådant för vilket skydd inte söks ska anges med visuella disclaimers. Alla sådana visuella disclaimers ska användas konsekvent.

6. Medlemsstaternas centrala myndigheter för industriell äganderätt och Benelux byrå för immateriell äganderätt ska samarbeta med varandra och med Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet för att fastställa gemensamma standarder som ska tillämpas på krav och medel för återgivande av formgivningar, särskilt när det gäller de typer och antal vyer som ska användas, typer av godtagbara visuella disclaimers samt de tekniska specifikationerna för de medel för återgivning, lagring och arkivering av formgivningar, såsom format och storlek på de relevanta elektroniska filerna.

Artikel 27

Flera ansökningar

Flera formgivningar får sammanföras i en gemensam ansökan om registrerade formgivningar. Den möjligheten ska inte vara underkastad villkoret att alla de produkter som formgivningarna är avsedda att ingå i eller användas på ska tillhöra samma klass enligt Locarno-klassificeringen.

Artikel 28

Inlämningsdag

1. Inlämningsdagen för en formgivningsansökan ska vara den dag då sökanden lämnar in de handlingar som innehåller de uppgifter som anges i artikel 25.1 a, b och c till myndigheten.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel får ansökningsdagen fastställas om en eller flera av de delar som krävs enligt artikel 26 saknas, förutsatt att återgivandet av formgivningen som helhet är tillräckligt tydligt i den mening som avses i artikel 25.1 c.

3. Medlemsstaterna får dessutom föreskriva att fastställandet av inlämningsdagen är beroende av inbetalningen av den avgift som avses i artikel 25.2.

Artikel 29

Sakprövningens omfattning

Myndigheterna ska begränsa sin prövning av huruvida den formgivning som ansökan gäller är registreringsberättigad till att endast avse avsaknad av de sakliga grunder för att inte registrera en formgivning som avses i artikel 13.

Artikel 30

Senareläggning av offentliggörande

1. Den som ansöker om en registrerad formgivning får när ansökan lämnas in begära att offentliggörandet av den registrerade formgivningen senareläggs upp till 30 månader räknat från den dag då ansökan lämnades in eller, om prioritet åberopas, från den dag från vilken prioritet räknas.

2. När formgivningen väl har registrerats ska varken återgivandet av formgivningen eller någon akt som rör ansökan vara tillgängliga för allmänheten, om inte annat följer av bestämmelser i nationell rätt som skyddar tredje parts legitima intressen.

3. En uppgift om senareläggande av offentliggörandet av den registrerade formgivningen ska offentliggöras.

4. Vid utgången av senareläggningsperioden, eller tidigare om rättighetshavaren så begär, ska myndigheten göra alla uppgifter i registret och den akt som rör ansökan tillgängliga för allmänheten samt offentliggöra den registrerade formgivningen.

5. Rättighetshavaren får hindra offentliggörandet av den registrerade formgivningen enligt punkt 4 genom att lämna in en begäran om avstående från den registrerade formgivningen.

6. Medlemsstaterna får, genom undantag från punkterna 4 och 5, föreskriva att myndigheten endast ska offentliggöra den registrerade formgivningen på begäran av rättighetshavaren. Om en medlemsstat föreskriver betalning av en avgift för offentliggörande, kan mottagandet av denna avgift anses utgöra en sådan begäran.

Artikel 31

Förfarande för ogiltigförklaring

1. Utan att det påverkar parternas rätt att överklaga till domstol får medlemsstaterna se till att deras myndigheter har ett effektivt och snabbt administrativt förfarande för ogiltigförklaring av en registrerad formgivningsrättighet.

2. I det administrativa förfarandet för ogiltigförklaring som avses i punkt 1 ska det föreskrivas att formgivningsrättigheten ska förklaras ogiltig åtminstone på följande grunder:

a) Formgivningen borde inte ha registrerats eftersom den inte överensstämmer med definitionen i artikel 2.3 eller kraven i artiklarna 3–8.

b) Formgivningen borde inte ha registrerats eftersom den strider mot artikel 13.1 c.

c) Formgivningen borde inte ha registrerats eftersom det fanns en tidigare formgivning enligt artikel 14.1 e.

3. I det administrativa förfarande som avses i punkt 1 ska det föreskrivas att följande ska ha rätt att lämna in en ansökan om ogiltigförklaring:

a) När det gäller punkt 2 a i denna artikel, de personer, sammanslutningar eller organ som avses i artikel 14.3.

b) När det gäller punkt 2 b i denna artikel, den person eller den enhet som avses i artikel 14.4.

c) När det gäller punkt 2 c i denna artikel, åtminstone de personer som avses i artikel 14.6 a och b.

Artikel 32

Förnyelse

1. Registreringen av en formgivning ska förnyas på begäran av innehavaren av den registrerade formgivningsrättigheten eller av någon som har rätt att begära förnyelse enligt lag eller avtal, under förutsättning att förnyelseavgifterna har betalats. Medlemsstaterna får föreskriva att mottagande av betalning av förnyelseavgifterna ska anses utgöra en sådan begäran.

2. Myndigheten ska informera innehavaren av den registrerade formgivningsrättigheten om att registreringsperioden är på väg att löpa ut åtminstone sex månader innan den dag så sker. Myndigheten ska inte hållas ansvarig om den underlåter att lämna sådan information och denna underlåtenhet ska inte påverka utgången av registreringen.

3. Begäran om förnyelse ska lämnas in och förnyelseavgifterna betalas inom en period på minst sex månader omedelbart före utgången av registreringen.

Om så inte skett får begäran lämnas in inom en ytterligare sexmånadersperiod räknat från utgången av registreringsperioden eller den påföljande förnyelsen av denna. Förnyelseavgifterna och en tilläggsavgift ska betalas inom denna ytterligare period.

4. Vid en gemensam registrering, där förnyelseavgifterna inte räcker till för att täcka alla formgivningar för vilka förnyelse begärs, ska registreringen förnyas för de formgivningar som tydligt täcks av inbetalningen.

5. Förnyelsen ska gälla från och med dagen efter utgången av registreringsperioden. Förnyelsen ska registreras i registret.

Artikel 33

Kommunikation med myndigheten

Parterna i förfarandet eller, i lämpliga fall, deras företrädare ska utse en officiell adress som ska användas för all officiell kommunikation med myndigheten. Medlemsstaterna ska ha rätt att kräva att en sådan officiell adress är belägen i Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

KAPITEL 4

ADMINISTRATIVT SAMARBETE

Artikel 34

Samarbete i fråga om registrering, administration och ogiltigförklaring av formgivningar

Myndigheterna ska ha rätt att samarbeta på ett ändamålsenligt sätt med varandra och med Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet för att främja enhetliga metoder och verktyg i samband med prövning, registrering och ogiltigförklaring av formgivningar.

Artikel 35

Samarbete på andra områden

Myndigheterna ska ha rätt att samarbeta på ett ändamålsenligt sätt med varandra och med Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet på alla verksamhetsområden av betydelse för skyddet av formgivningar i unionen, utöver dem som avses i artikel 34.

KAPITEL 5

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 36

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 2, 3, 6, 10–19, 21, 23–30, 32 och 33 senast den 9 december 2027. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar till det direktiv som upphävs genom det här direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 37

Upphävande

Direktiv 98/71/EG upphör att gälla med verkan från och med den 9 december 2027, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller den tidsfrist för införlivande av direktivet med nationell rätt och som anges i bilaga I.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till det här direktivet och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 38

Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4, 5, 7, 8, 9, 20 och 22 ska emellertid tillämpas från och med den 9 december 2027.

Artikel 39

Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den 23 oktober 2024.

På Europaparlamentets vägnar	*På rådets vägnar*
R. METSOLA	ZSIGMOND B. P.
Ordförande	*Ordförande*

BILAGA I

Tidsfrist för införlivande med nationell rätt (som det hänvisas till i artikel 37)

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
98/71/EG	28 oktober 2001

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 98/71/EG	Detta direktiv
Artikel 1, inledningen	Artikel 2, inledningen
—	Artikel 2.1 och 2.2
Artikel 1 a	Artikel 2.3
Artikel 1 b	Artikel 2.4
Artikel 1 c	Artikel 2.5
Artikel 2	Artikel 1
Artiklarna 3–10	Artiklarna 3–10
—	Artiklarna 11 och 12
Artikel 11	Artiklarna 13 och 14
—	Artikel 15
Artikel 12.1	Artikel 16.1 och 16.2 a, b och c
—	Artikel 16.2 d
—	Artikel 16.3
Artikel 12.2	—
—	Artikel 17
Artikel 13.1 a, b och c	Artikel 18.1 a, b och c
—	Artikel 18.1 d och e
Artikel 13.2 a, b och c	Artikel 18.1 f, g och h
—	Artikel 18.2
Artikel 14	—
—	Artikel 19
Artikel 15	Artikel 20
—	Artikel 21
Artikel 16	Artikel 22
Artikel 17	Artikel 23
—	Artiklarna 24–35
Artikel 18	—
Artikel 19	Artikel 36
—	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
—	Bilaga I
—	Bilaga II